

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 13C/317/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4214210902
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr Dagmar Aradská
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2015:4214210902.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno samosudkyňou JUDr. Dagmar Aradskou v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, Bratislava, IČO: 35 831 154, v konaní zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, P.O.BOX 205, Bratislava proti žalovanému: L. M., nar. X.X.XXXX, bytom N., T. X. B. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného: VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, Šafárikovo námestie 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, v konaní zastúpený JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom so sídlom Dobrovičova 13, Bratislava, o zaplatenie 184,40 eur s príslušenstvom

rozhodol:

Súd pripúšťa, aby do konania na strane žalovaného vstúpilo občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, IČO: 42 362 962.

Súd návrh žalobcu na zaplatenie sumy 184,40 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 184,40 eur od 9.10.2013 až do zaplatenia z a m i e t a .

Žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

odôvodnenie:

Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 4.6.2014 domáhal zaviazania žalovaného na zaplatenie sumy 184,4 eur spolu s 8,50% úrokom z omeškania ročne zo sumy 184,4 eur od 9.10.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 28.3.2013 nadobudol pohľadávky postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s.. Na základe žiadosti žalovaného postupca zriadil v prospech žalovaného bežný účet, na ktorom poskytol v prospech žalovaného úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na účte. V dôsledku neplnenia platobných povinností žalovaným došlo k nepovolenému prečerpaniu peňažných prostriedkov na účte žalovaného č. 0213304235/0900 v celkovej výške 220,34 eur, ktorá pozostáva z dlžnej istiny vo výške prečerpania sumou 184,40 e, úrokov vo výške 24,34 €, poplatkov vo výške 11,6 € a zároveň vyzval žalovaného na zaplatenie pohľadávky do 8.10.2013. Keďže žalovaný napriek opakovaným výzvam svoj dlh neuhradil, od 9.10.2013 je v omeškaní s úhradou sumy 184,4 € s príslušenstvom.

Žalobca na výzvu súdu podaním z 24.9.2014 doplnil skutkové tvrdenia, keď uviedol, že žalovanému bolo umožnené čerpať finančné prostriedky vo forme povoleného prečerpania do výšky 165,97 eur, ako vyplýva z výpisu z účtu. Žalovaná suma vo výške 184,4 eur predstavuje debetný stav na účte žalovaného. Ďalej žalobca uviedol, že nakoľko žalovaný prekročil rámec povoleného čerpania na účte č. 0212446346/0900, právny predchodca žalobcu dňa 21.7.2011 zastavil povolené čerpanie peňažných prostriedkov na účte žalovaného a debetný zostatok vo výške 184,4 eur preúčtoval na debetný účet č. 0213304235/0900, na ktorom účte nie sú evidované žiadne kreditné obraty, a tak žalobca s poukazom

na bod 14.1 Obchodných podmienok žalobcu, v zmysle bodu 8.4 písm. a/ Obchodných podmienok, v spojení s bodom 14.2 Obchodných podmienok vyhlásil predčasnú splatnosť pohľadávky, ktorá vznikla z titulu nesplateného úveru poskytnutého formou povoleného prečerpania na účte žalovaného, a to ku dňu 30.9.2013. Žalobca súčasne vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky do 8.10.2013. Suma 184,40 eur podľa žalobcu pozostáva zo sumy povoleného prečerpania vo výške 165,97 eur a sumy 18,43 eur rovnajúcej sa výške čerpania nad povolený rámec.

Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV dňa 28.10.2014 doručilo súdu oznámenie o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Žalobca prípisom doručeným súdu 8.1.2015 namietal vstup uvedeného združenia do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného. Prípisom z 9.2.2015 žalobca žiadal ospravedlniť svoju neprítomnosť na pojednávaní vo veci, pričom súhlasil s rozhodnutím bez jeho účasti. Súčasne navrhol, aby súd v prípade pripustenia prístúpenia vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania, zaviazal na náhradu trov konania nielen žalovaného, ale aj vedľajšieho účastníka na strane žalovaného.

Podľa § 93 ods. 2 O.s.p. Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 3 v znení účinnom do 31.12.2014 Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhodne len na návrh.

Združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV sa stalo vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu došiel jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka na strane žalovaného spotrebiteľa, v danom prípade dňa 28.10.2014. Súd rovnopis uvedeného oznámenia o vstupe do konania doručil dňa 29.12.2014 aj žalovanému, ktorý tento vstup nenamietal. Podľa názoru súdu, právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľov podľa zákona č. 250/2007 Z.z. nemusí preukazovať právny záujem na výsledku sporu (obdobne uznesenie Najvyššieho súdu SR z 27.8.2012 sp. zn. 2 Obdo 27/2012), keďže legitímáciu na vstup tohto vedľajšieho účastníka do konania dáva právny predpis v ustanovení § 93 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 93 ods. 3 O.s.p. v znení účinnom do 31.12.2014. S poukazom na uvedené súd, v súlade s § 93 ods. 3 O.s.p. rozhodol o vstupe vedľajšieho účastníka na strane žalovaného do konania.

Vedľajší účastník na strane žalovaného vo svojom vyjadrení z 9.2.2015 namietal nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu, s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z., tak ako aj v iných veciach súvisiacich s postúpením pohľadávok postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s..

Súd v súlade s § 101 ods. 2 O.s.p. pojednával v neprítomnosti riadne predvolaného právneho zástupcu žalobcu, ako aj v neprítomnosti žalovaného a právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane žalovaného a vykonal vo veci dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu.

Z oznámenia spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a.s. z 5.4.2013 adresovanom žalovanému vyplýva, že uvedená spoločnosť ako postupca žalovanému oznámila postúpenie svojej pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte FO č. 213304235 vo výške 220,34 eur v prospech žalobcu ako postupníka Zmluvou o postúpení pohľadávok č. 0329/2013/CE uzatvorenej dňa 28.3.2013.

Súd mal taktiež za preukázané, že postupca dňa 28.5.2007 uzavrel so žalovaným Zmluvu o vydaní a používaní Platobnej karty, predmetom ktorej bola platobná karta VISA Electron k č. účtu 0000000212446346/0900. Žalobca predložil aj Zmluvu o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby, uzavretou medzi postupcom a žalovaným dňa 28.5.2007, predmetom ktorej bolo poskytnutie bankových produktov v kombinácii balíka EXTRA, vedenie účtu č. 0212446346/0900, poskytnutie elektronických služieb, vydanie platobnej karty VISA Electron a poskytnutie povoleného prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Ďalší text „nahradenie zmluvy“ je prečiarknutý zvislou čiarou.

Z predloženého výpisu z účtu žalovaného vyplýva, že účet žalovaného č. 0212446346/0900 postupca zaťažil nielen rôznymi poplatkami, ale aj úrokom. V Zmluve o vydaní a používaní Platobnej karty a ani v Zmluve o poskytnutí balíka produktov a služieb pre Fyzické osoby z 28.5.2007 nielen poplatky, ale ani úrok, nie sú vôbec upravené rovnako ako v uvedených zmluvách nie je vôbec upravená výška povoleného prečerpania na bežnom účte žalovaného.

Konanie pred súdom sa zahajuje na návrh. Návrh (žaloba) musí okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3 O.s.p.) obsahovať tiež náležitosti uvedené v § 79 ods. 1 O.s.p., teda okrem iného aj pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností a musí z neho byť zrejmé, čoho sa žalobca domáha (tzv. žalobný petit). Súd totižto nemôže účastníkom priznať iné práva a uložiť im iné povinnosti, než sú navrhnuté, pričom musí svojim rozhodnutím žalobný petit vyčerpať a nesmie ho (s výnimkou prípadov podľa § 153 ods. 2 O.s.p.) prekročiť. V žalobe teda musí byť presne a jednoznačne označená povinnosť, ktorá má byť súdnym rozhodnutím žalovanému uložená, v prípade peňažného plnenia, musí byť uvedená suma, ktorú má žalovaný zaplatiť. Súčasne musia byť uvedené zrozumiteľne rozhodné skutočnosti, z ktorých žalobca odvodzuje práva a povinnosti formulované v žalobnom petite.

V danom prípade bolo zrejmé, že žalobca sa domáha zaviazania žalovaného na zaplatenie žalovanej sumy vo výške 184,4 eur s príslušenstvom titulom nesplateného úveru poskytnutého povoleným prečerpaním na účte č. 0213304235/0900. Žalobca však súdu nepredložil žiadny dôkaz o podmienkach čerpania peňažných prostriedkov z uvedeného účtu. V súvislosti s uvedeným účtom ani nepredložil súdu žiadnu zmluvu. Poukazovanie na výpisy z účtu č. 0212446346/0900, a tam uvedené položky č. 87, 112, 142 pod ktorými je len uvedený text „povolené prečerpanie“ 165,97 eur (30.9.2010, 31.8.2010, 31.7.2010) nemožno považovať za obojstranné dojednanie výšky úverového limitu povoleným prečerpaním. Súdu nebolo zrejmé kedy a na základe čoho vznikol žalovaný a žalobcom tvrdý peňažný záväzok, keďže z predložených zmlúv uzavretých v súvislosti s účtom č. 0212446346/0900 dňa 28.5.2007 medzi postupcom a žalovaným nevyplývali žiadne povinnosti žalovanému. Postupcovi vyplývala povinnosť poskytnúť žalovanému elektronické služby, vydať platobnú kartu VISA Electron a poskytnúť povolené prečerpania po splnení podmienok uvedených v Obchodných podmienkach banky pre poskytovanie splátkových a kontokorentných úverov a povolených prečerpaní fyzickým osobám nepodnikateľom s účinnosťou od 1.2.2006. Žalobca až do vyhlásenia dokazovania za skončené uvedené obchodné podmienky nepredložil, ale predložil Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, ktoré nadobudli účinnosť 1.7.2007, v znení Dodatkov, naostatok Dodatku č. 5 účinného od 1.1.2013. Z predmetu oboch zmlúv uzavretých žalovaným dňa 28.5.2007 v súvislosti s účtom č. 0212446346/0900 nie je zrejmé, že by sa zmluvné strany dohodli na poskytnutí úveru, ako to žalobca naznačuje v návrhu, najmä nie sú zrejmé podmienky čerpania úveru, jeho výška, keď v uvedenej zmluve nie sú uvedené podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere uvedené v § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2006.

Podľa § 3 ods. 6 písm. a/ až c/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2006 Pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

Je nesporné, že v prípade poskytnutia úveru postupcom ako bankou fyzickej osobe, by takýto úver bol spotrebiteľským a na zmluvný vzťah zmluvných strán by dopadala právna úprava obsiahnutá v zákona č. 258/2001 Z.z. a v § 52 a nasl. OZ. Žalobca napriek výzve súdu až do vyhlásenia dokazovania za skončené súdu nepredložil a neoznačil žiadny dôkaz, a ani nespresnil rozhodujúce skutočnosti na preukázanie dôvodnosti jeho nároku na žalované peňažné plnenie, najmä keď žalobca v spresnení žalobného návrhu tvrdí, že žalovaný sumu tvorí debetný zostatok, pričom medzi debetné operácie patria nielen rôzne poplatky, ale aj úrok, dôvodnosť účtovania ktorých žalobca až do vyhlásenia dokazovania nepreukázal. Navyše, z výpisu z účtu č. 212446346 je zrejmé, že žalovaný z uvedeného účtu ostatný raz aktívne čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom platby kartou dňa 20.5.2010 a ďalej

peňažné prostriedky z uvedeného účtu aktívne nepoužíval, keď postupca uvedený účet po uvedenom dátume zaťažoval už len poplatkami a úrokmi. V dôsledku uvedeného aktívneho čerpania peňažných prostriedkov z uvedeného účtu bol zostatok na účte - 168,06 €, ktorý zostatok v dôsledku účtovania rôznych poplatkov a úroku vzrástol k 30.6.2010 na sumu - 172,88 €, k 31.7.2010 na sumu - 177,84 €, k 31.8.2010 na sumu - 182,86 €, k 30.9.2010 na sumu - 187,85 €, k 13.10.2010 na sumu - 184,40 €, a to až do 22.7.2011, kedy uvedený zostatok mal byť podľa výpisu z účtu preúčtovaný, avšak nie je uvedený ako a kam bol preúčtovaný.

Z výpisu z účtu č. 0213304235 vyplýva, že dňa 22.7.2011 malo dôjsť k založeniu uvedeného účtu, k uzavretiu úverovej zmluvy a bezhotovostnému čerpaniu úveru vo výške 184,40 eur bez ďalšej špecifikácie charakteru bezhotovostného čerpania (či prevodom, či platbou kartou), pričom zostatok na uvedenom účte bol až do 31.8.2011 vo výške 184,40 eur. Od 30.9.2011 bol zostatok na uvedenom účte od 30.9.2011 vo výške 0, aby od 10.3.2012 do 26.3.2012, resp. od 1.2.2013 do 15.2.2013 bol opäť vo výške 184,40 eur a od 31.3.2012 do 1.2.2013, resp. od 28.2.2013 až do 27.3.2013 bol opäť 0.

Napriek tomu, že zmluva o bežnom účte a zmluva o úvere je absolútnym obchodno-záväzkovým vzťahom v zmysle Obchodného zákonníka (§ 261 ods. 6 písm. d/, § 497 a nasl., § 708 a nasl. Obchodného zákonníka), v danom prípade sa jedná o právny vzťah zmluvných strán na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol žalovaný v postavení spotrebiteľa, keďže z činnosti súdu je známe, že postupca, mal v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, ako aj prijímanie vkladov a poskytovanie platobných služieb. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam Občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a podľa názoru konajúceho súdu ide aj v prípade spotrebiteľského úveru o spotrebiteľskú zmluvu. Súd teda vzťah účastníkov konania posudzoval ako záväzok zo spotrebiteľskej zmluvy a na danú právnu vec aplikoval ustanovenia § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom od 1.7.2006, § 3 ods. 1, 2, 6 citovaného zákona o spotrebiteľských úveroch, § 52 a nasl. OZ, § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, § 708 a nasl. Obchodného zákonníka.

V danom prípade v oboch zmluvách z 28.5.2007 v súvislosti s účtom č. 0212446346/0900 absentuje nielen údaj o výške povoleného prečerpania (výške úveru), teda o úverovom limite, ale aj o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, teda absentuje nielen údaj o úvere, ale aj o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Oba údaje sú podstatnými náležitosťami úverovej zmluvy podľa § 3 ods. 6 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom od 1.7.2006, v spojení s § 4 ods. 2 citovaného zákona. V zmluve nie sú upravené žiadne povinnosti žalovaného pri prípadnom prečerpaní peňažných prostriedkov na účte a nie sú upravené ani žiadne poplatky, či úrok. Podľa § 4 ods. 5 citovaného zákona, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere. Keďže v danom prípade poplatky a úrok z úveru nie sú v zmluve uvedené, veriteľovi na ne nevznikol nárok a úver čerpaný žalovaným je bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na ich účtovanie nie je zřejmý moment vzniku debetu na uvedenom účte a skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k prečerpaniu.

Súd s poukazom na § 5b ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. vzniesol v mene žalovaného spotrebiteľa námietku premlčania žalobcom uplatneného nároku, ktorú námietku by inak mohol kedykoľvek v priebehu konania vzniesť len žalovaný.

Žalobca nešpecifikoval, s ktorými údajnými platbami sa mal žalovaný dostať do omeškania, preto súd v mene žalovaného vzniesol aj námietku premlčania, najmä keď žalovaný ostatný raz čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom platby kartou dňa 20.5.2010, pričom zostatok na účte č. 212446346 bol - 156,73 eur. Po uvedenom dni postupca zaťažil účet žalovaného už len poplatkami a úrokom, až zostatok na účte vzrástol na sumu - 184,40 eur. Pokiaľ zohľadníme tvrdenie žalobcu, že zostatok z účtu č. 212446346 bol preúčtovaný na účet č. 213304235, o otvorení ktorého žalobca nepredložil žiadnu dokumentáciu a z výpisu z uvedeného účtu nevyplýva ani vzťah žalovaného k uvedenému účtu, je zřejmé že pohľadávka postupcu voči žalovanému vznikla ešte v máji 2010, bez ohľadu na skutočnosť, že žalobca prípisom z 1.10.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť pohľadávky k 30.9.2013. Avšak žalobca opomenul tvrdiť a preukázať kedy by nastala „riadna“ splatnosť pohľadávky a na základe akej skutočnosti. Obdobne žalobca opomenul preukázať dovoľenosť vyhlásenia predčasnej

splatnosti pohľadávky. Prípadné poukazovanie na Obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. pre poskytovanie úverov a povolených prečerpaní privátnym klientom a MIKRO podnikateľom, ktoré nadobudli účinnosť 1.7.2007, v znení Dodatkov, naostatok Dodatku č. 5 účinného od 1.1.2013 by bolo bez významu, najmä keď žalobca nepreukázal v súvislosti s účtom č. 213304235 uzavretie žiadnej písomnej úverovej zmluvy medzi postupcom a žalovaným, ani dátum jej uzavretia. Uvedený účet bol založený so zostatkom vo výške 184,40 eur dňa 22.7.2011 a napriek údajnému bezhotovostnému čerpaniu uvedenej sumy dňa 22.7.2011 bol zostatok na uvedenom účte až do 31.8.2011, resp. 15.2.2013 stále vo výške 184,40 eur. Návrh vo veci bol súdu doručený dňa 4.6.2014, a tak štvorročná premlčacia doba podľa § 397 Obchodného zákonníka pre úhradu istiny bezúročného a bezpoplatkového úveru, čerpaného žalovaným z účtu č. 212446346 pred 20.5.2010 v danom prípade uplynula do podania žalobného návrhu, aj keď žalobca v súvislosti s uvedeným účtom nepreukázal aktívnu legitimáciu, teda nadobudnutie pohľadávky z účtu č. 212446346 a nepreukázal dôvodnosť tvrdenej úverovej pohľadávky v súvislosti s účtom č. 213304235. S poukazom na uvedené súd návrh žalobcu zamietol.

Žalobca si uplatnil aj nárok na 8,5% úrok z omeškania zo žalovanej sumy od 9.10.2013 do zaplatenia, teda od prvého dňa nasledujúceho po uplynutí lehoty na plnenie určenej žalobcom v oznámení z 1.10.2013 o vyhlásení mimoriadnej splatnosti pohľadávky vzniknutej údajným nepovoleným prečerpaním peňažných prostriedkov na účte č. 213304235. Keďže žalobca nepreukázal dôvodnosť tvrdenej úverovej pohľadávky v súvislosti s účtom č. 213304235 a nepreukázal ani vzťah žalovaného k uvedenému účtu, súd nepovažoval návrh žalobcu za dôvodný ani v časti žalovaného príslušenstva v podobe úroku z omeškania od 9.10.2013 do zaplatenia a aj v tejto časti návrh žalobcu zamietol.

Súd o náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal, keď žalovaný si ich náhradu podľa § 151 ods. 1 O.s.p. neuplatnil a vedľajší účastník na strane žalovaného okrem paušálneho oznámenia o vstupe do konania ako vedľajšieho účastníka na strane žalovaného, doručil súdu aj paušálne vyjadrenie, v ktorom s poukazom na § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. opäť namietal nedostatok aktívnej legitimácie žalobcu ako postupníka v súvislosti s pohľadávkami postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., ako napr. aj vo veciach tunajšieho súdu sp. zn. 13C/319/2014, resp. 13C/69/2014. Súd aj s poukazom na názor Najvyššieho súdu SR zaujatý v jeho uznesení z 19. marca 2014 sp. zn. 6 MCdo 5/2013, resp. v uznesení z 20. júna 2014, sp. zn. 6 MCdo 9/2013, podľa ktorého „... z obsahu spisu zrejme, že vedľajší účastník zastúpený advokátom hromadne vstúpil do porovnateľných vecí žalobkyne (vstúpil do 34 vecí žalobkyne - č. I. 21), pričom v písomnom vyjadrení k žalobe vzniesol všeobecne formulovanú (prakticky formulárovú) námietku premlčania, aktualizovanú len o údaje žalovaného a údaje o individualizácii žalovanej pohľadávky. Za tejto situácie, ako aj s prihliadnutím na skutočnosť, že v tomto písomnom podaní zároveň uviedol, že súhlasí s rozhodnutím bez pojednávania a že prípadného pojednávania sa on ani jeho zástupca nezúčastní a žiada konať a rozhodnúť v ich neprítomnosti, sa zastúpenie vedľajšieho účastníka advokátom vo veciach, ktoré spolu napĺňajú charakteristiku tzv. hromadných vecí, javí ako odporujúce rozumnosti, a teda ako zneužitie práva na právnu ochranu. To má za následok povinnosť súdov konštatovať neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie, a teda ich nepriznanie účastníkovi, ktorý by inak na ich náhradu mal právo. Vedľajší účastník by svoju úlohu, spočívajúcu v pomoci žalovaným v postavení spotrebiteľa, mohol efektívne splniť aj bez vynaloženia nadbytočných nákladov na právne zastupovanie v každej skutkovo a právne takmer totožnej veci. Požiadavke rozumnosti by zodpovedal napríklad taký jeho postup, ktorým by si vyžiadal právnu službu len na vyhotovenie námietky premlčania, ktorú by potom sám, či už v postavení vedľajšieho účastníka alebo zástupcu, použil v súdnom konaní vo všetkých porovnateľných veciach.“ konštatuje, že vedľajší účastník na strane žalovaného hromadne vstupuje do porovnateľných vecí postupcu Slovenská sporiteľňa, a.s., v ktorých formulárovo vznáša námietku nedostatku aktívnej legitimácie postupníka ako žalobcu. Aj v danom prípade uvedený vedľajší účastník na strane žalovaného navrhol rozhodnúť vo veci v jeho neprítomnosti, resp. neprítomnosti jeho právneho zástupcu. Z uvedených dôvodov súd konštatuje neúčelnosť nákladov vynaložených na právne zastúpenie vedľajšieho účastníka v skutkovo a právne takmer totožnej veci v súvislosti s postúpením pohľadávok postupcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., a tak z dôvodu neúčelnosti súd vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu - Okresný súd Komárno, Pohraničná 6, 945 01 Komárno - na Krajský súd v Nitre.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.